

Troy Cummings

FÖRTÉLMEK FÜZETE

TANTÁRGY

ÁRMÁNYOS
ÁRNY-
SZÖRNYEK

„A fiam e miatt a könyv miatt
kedvelte meg az olvasást!”
– Daniel FR, [amazon.com](https://www.amazon.com)

Troy Cummings

FÖRTELMEK FÜZETE

ÁRMÁNYOS
ÁRNY-
SZÖRNYEK

Anyukámnak: Hol lennék nélküled?!

Köszönöm Katie Carellának és Liz Herzognak,
hogy támogattak, hogy oly sok időt rám áldoztak,
és hogy nem dobáltak meg tobozokkal!

Írta és rajzolta: Troy Cummings

A mű eredeti címe: Attack of the Shadow Smashers (The Notebook of Doom 3)

Copyright © 2013 by Troy Cummings. All rights reserved. Published by arrangement
with Scholastic Inc., 557 Broadway, New York, NY 10012, USA.

Cover art by Troy Cummings

A művet eredetileg kiadta: Scholastic Inc.

Fordította: Gyurkovics Máté

A szöveget gondozta: Kónya Orsolya

ISBN 978 963 457 843 7

© Kiadta a Könyvmolyképző Kiadó, 2021-ben

Cím: 6701 Szeged, Pf. 784

Tel.: (06 62) 551-132, Fax: (06 62) 551-139

E-mail: info@konyvmolykepzo.hu

www.konyvmolykepzo.hu

Felelős kiadó: Katona Ildikó

Műszaki szerkesztők: Zsibrita László, Gerencsér Gábor

Korrektorok: Réti Attila, Gera Zsuzsa

Készült a Gyomai Kner Nyomda Zrt.-ben,

a nyomda alapításának 139. esztendejében, 2021-ben.

A Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja.

Felelős vezető: Csöndes Zoltán vezérigazgató

www.gyomaiwner.hu

Minden jog fenntartva, beleértve a sokszorosítás,
a mű bővített, illetve rövidített kiadásának jogát is.

A kiadó írásbeli engedélye nélkül sem a
teljes mű, sem annak része semmilyen
formában - akár elektronikusan vagy
mechanikusan, beleértve a fénymásolást
és bármilyen adattárolást -
nem sokszorosítható.

1.

FEJEZET

A RAKODÁS SZÓRAKOZÁS

KA-BLAMM!

A hatvan emelet magas
láplakó lény ledönt még egy
felhőkarcolót!

– Rémisztő egy szörnyeteg, mi,
Al? – kérdezte Alex apukája.

Alex Bopp ásított egyet.

– Nem rossz képregény, de azért a Lápibakot nem nevezném „rémisztő” szörnynek!

– Te meg miről beszélsz?! – vágott vissza az apukája. – De hát hét szeme van! És villámot fúj!

– Bocsi, apu – kezdte Alex –, de a Lápibak tök buta. Megbotlik egy tekegolyóban, és belezuhan egy vulkánba, ENNYI, kész vége. Egy igazi szörny ennél rafináltabb lenne.

– Ó, Al! – nevette Alexander apukája. – Te túl komolyan veszed ezeket a szörnyes meséket!

Alex *tényleg* nem vette félvállról a szörnyeket, főleg mióta Stermontba költözött. A város ugyanis dugig volt velük. Igazi, rémisztő szörnyetegekkel, nem pedig ilyen Lápibakfélékkel.

– Jól van, na, menj csak ki játszani! – mondta az apukája.

– Köszí, apu! – kiáltotta Alex, és már rohant is ki az ajtón, egyenesen be az erdőbe. Egy ösvényen szaladt, amíg egy régi vasúti kocsihoz nem ért. Ez volt a Szuperitkos Rém- és Szörnyelhárító Védegylet, vagyis az SRSV főhadiszállása. Az SRSV egy csapat kisgyereket jelent, akik szörnyekkel harcolnak. Az eredeti egylet évekkel ezelőtt megszűnt, de Alex új csapatot szervezett, miután meggyűlt a baja néhány szörnyvel.

Alex bemászott a vagonba, ami tele volt limlomokkal. Halomban álltak a papírok, dobozok, elemlámpák, korcsolyák, és hevert ott egy szaxofon, egy kalitka, egy földgömb, egy sajtreszelő meg egy kosárnyi pingponglabda is. Egy szó, mint száz, volt ott minden, ami a szörnyvadászathoz kellhet.

A rumli közepén pedig ott ült Lever és Nikki, az SRSV másik két tagja.

– Bocs, hogy késtem – kezdte Alex. – Hogy halad a pakolás?

– Szuperül! – felelte Nikki. – Én a holmikat szortíroztam.

– Én meg lerajzoltam, milyen király volt, amikor eltángáltam a lufipórákat a szökőszülinapodon! – mondta Lever. – És nézd, ezen a rajzon meg a szűrénával vívok!

– Jézus! – fortyant fel Nikki, és megdobta Levert egy pingponglabdával. – Nem egyedül győzted ám le azokat a szörnyeket!

– Jól van – mondta Lever. – Odarajzollak téged is. Meg Balexet.

A Balex Alex beceneve volt. Már *szinte* egyáltalán nem is zavarta.

– Ja, és ezt nézd meg! – kiáltott fel Lever, és odadobott egy félkör alakú fehér izét Alexnek. Valaminek a fogsora volt az.

És a fogak hegyesek voltak.

Nikki szeme elkerekedett.

Alex jól szemügyre vette a fogsort.

– Azok aztán pengeélesek! – füttyentett Lever. – Ez egy szuperborzadályos szörny állkapcsa lehetett!

– Borzadályos? – húzta vissza a nyakát a kapucnis felsőjébe Nikki.

– Ezt a szörnyet én *ismerem!* – csettintett Alex. Kicipzárázta a hátizsákját, és elővette belőle az SRSV hivatalos jegyzetfüzetét. Aznap találta, amikor Stermontba költözött, és azóta nem ment sehová nélküle. Most elkezdte végigpörgetni a szörnyekkel telerajzolt lapokat.

– Láttam én itt egy nagy fogú lényt...

– NEM! – kiáltott fel Nikki, és egy gyors mozdulattal kitépett pár lapot Alex füzetéből.

Utána pedig fogta magát, és egy szó nélkül kirohant a vagonból.

Alex becsukta a füzetet.

– Hát belé meg *mi ütött?!* – kérdezte.

Lever vállat vont.

– A! – szólalt meg egy hang a távolban.

– Mennem kell – mondta Alex. – Apuval elmegyünk ruhát venni.

– Ja tényleg, holnap osztályfényképezés van – felelte Lever, és befeszítette az izmait. – Gyakorolnom kell a beállásomat!

Alex fejcsóválva elindult.

2.

FEJEZET

KIVAN A FENEKED!

Alex felhúzta a gatyát, és megnézte magát a próbafülke tükreben.

Úgy nézek ki, mint egy cirkuszi bohóc! – gondolta. Az apukája belesett a fülke függönyén keresztül, és elmosolyodott.

– Nem semmi pantalló!

Alex felnyögött.

– Nem vehetnénk csak egy sima fekete öltönyt?

– Dehogynem, Al. Próbálj fel egyet! – felelte az apukája. – Én addig választok hozzá nyakkendőt.

Alex behúzta a függönyt.

Aztán megtorpant. Valami ugyanis megmozdult a tükörben. Hideg levegőt érzett a tarkóján, mintha valaki elfelejtette volna becsukni a hűtőt a háta mögött.

– Apu? – kérdezte, miközben hátrasandított a válla fölött. – Te vagy az?

A függöny azonban be volt húzva.

Alex belenézett a tükörbe.

Az orra rángatózott, a szeme düledt volt, a bajsza pedig csalé.

A bajszom? – lepődött meg Alex. Ja, nem, csak valami árnyékot vetett az orra alá.

Ám az árnyék egyszer csak megmozdult.

Úgy tekergőzik – gondolta Alex –, *mint egy* – nagyot nyelt – *hatalmas kígyó farka!*

Az árnyékkígyó végigsiklott a tükrön.

– Jaj! – Alex hátrapenderült, és egyenesen kiugrott a nadrágjából meg a próbafülkéből. Felöntött egy állványi övet.

– Találtam egy nyakkendőt! – jelent meg egyszer csak a színen Alex apukája.

Meglepetten lepillantott.

Alex követte a tekintetét, és egy rikító sárga, rajzolt darugép mosolygott vissza rá letről. Márk, a Markos Markoló volt az, aki az ő alsónadrágját díszítette – merthogy abban állt, a bolt kellős közepén.

Megremegett a térdé.

– Én csak...

Apukája nevetett, és elhúzta a próbafülke függönyét.

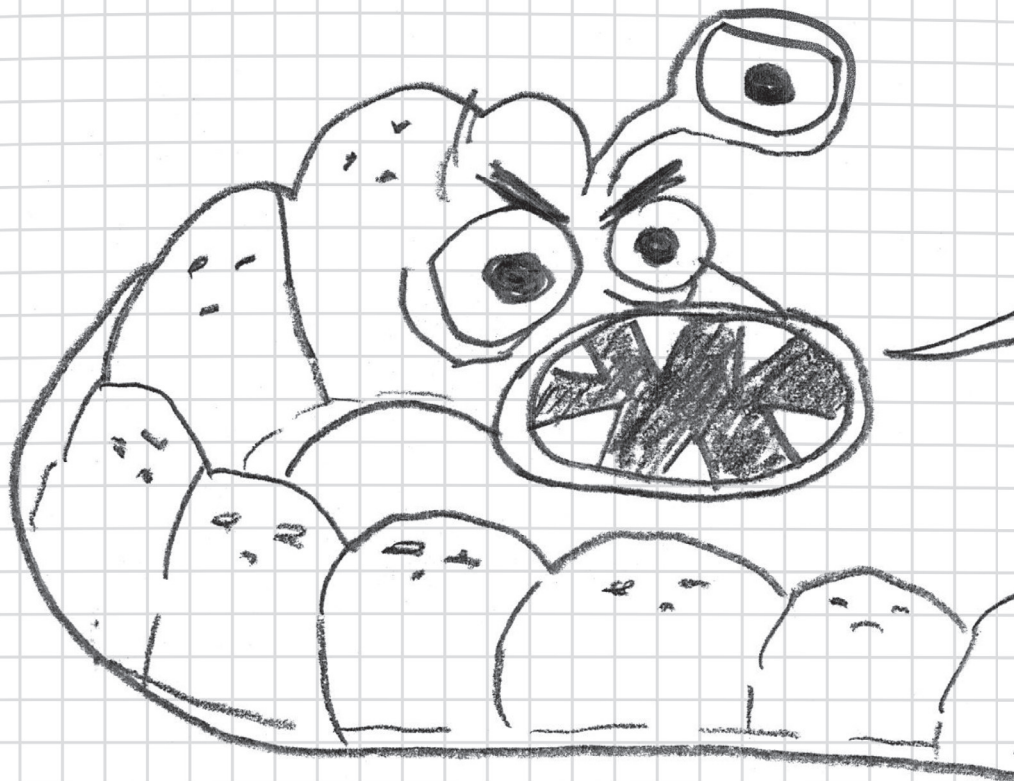
– Na, vedd szépen vissza a gatyádat!

Alex óvatosan visszalépett a fülkébe. Nyomát sem látta az árnyékkígyónak.

Egy szörnyet láttam az előbb? – tűnődött. – Vagy az a kígyószerűség csak egy sima árnyék volt?

Alex felöltözött, és apukája után ment az eladópulthoz.

– Kígyó... angolna... vagy valami féregszerűség?
– mormogott magában, miközben a szörnyfüzet lapjait pörgette.

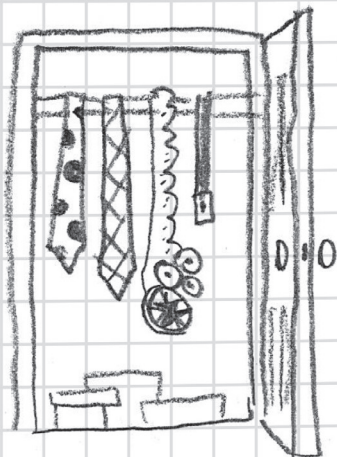

NYÜSZÍTŐ NYŰ

HOSSZÚ, LILA, HÁROMSZEMŰ FÉREG.

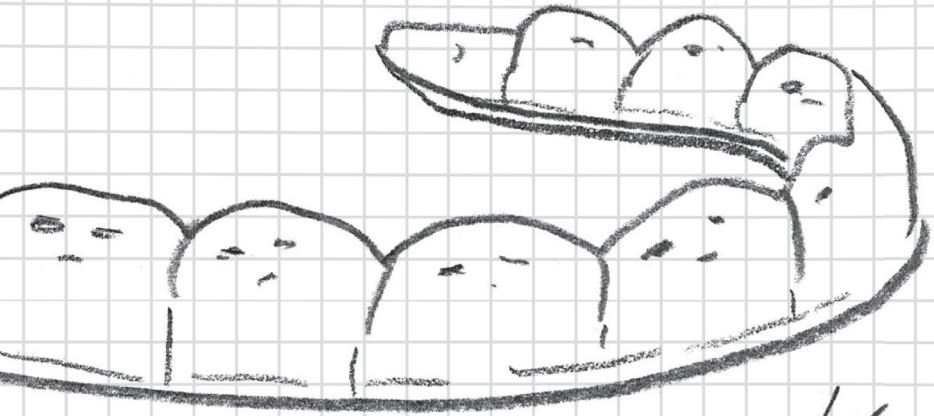
ÉLŐHELYE

RUHÁSSZEKRÉNYEK BEN ÉL.
(MEGLAPUL AZ ÖVEK ÉS
A NYAKKENDŐK KÖZÖTT.)

KVÁRCSI!

A NYÚSZÍTÓ NYŰ HANGJA OLYAN,
MINT EGY KACSÁÉ, AMI EGY HAMIS
SÍPOT FÚJ TELI TOROKBÓL.

TÁPLÁLÉKA

MÓKUSOK.

HA TEHETI, KETCHUPPAL.

VISELKEDÉSE

HANGOSAN RIKOLTOZNAK,

HA VÉRRE SZOMJAZNAK.

VIGYÁZAT!

HA EGY SZEKRÉNY KÖZELÉBEN
JÁRSZ, SOSE TÉGY ÚGY,
MINTHA MÓKUS LENNÉL!

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Alex becsukta a noteszt.

*Lehet, hogy egy nyüsítő nyüvet láttam a pró-
bafülkében? – töprengett. – Majd holnap kikérem
Lever és Nikki véleményét!*

